

**“God Manifest in the Flesh”
“தேவன் மாம்சத்திலே வெளிப்பட்டார்”**

தேவ பக்திக்குரிய இரகசியமானது மகாமேன்மையுள்ளது. தேவன் மாம்சத்திலே வெளிப்பட்டார், ஆவியிலே நீதியுள்ளவரென்று விளங்கப்பட்டார், தேவதூதர்களால் காணப்பட்டார்.” (1 தீமோத்தேயு 3:16)

ஜீவனின் ஊற்று அல்லது ஜீவனின் ஆரம்பமாகிய தேவன் தம்மை பல்வேறு சிருஷ்டிகளில் வெளிப்படுத்த விரும்புகிறார். அனைத்து அறிவுள்ள ஜீவிகளும் அவருடைய பிள்ளைகளாக அங்கீரிக்கப்படு அவருடைய ரூபத்தின்படியே இருந்தனர். தேவனுடைய சிருஷ்டிக்கு ஆதியாயிருக்கிற லோகாஸ் தெய்வீக ரூபத்தின்படி இருந்தார். அவர் ஆவியின் ஜீவியாக மட்டுமல்ல (தேவன் ஆவியாயிருக்கிறார்) அதற்கும் மேலாக அவரது சிருஷ்டிகராகிய பிதாவானவரின் குணலடசணங்களுக்கு ஒத்திருந்தார்.

மேலும், தேவதூதர்கள், கேரூபீன்கள், சேராபீன்கள் போன்ற பல்வேறு வகைப்பட்ட சிருஷ்டிகளை சிருஷ்டிப்பதில் லோகாஸ் முகவர் ஆன போது, அவர்களைனவரும் பிதாவானவரின் சாயலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டார்கள். பல்வேறு சிருஷ்டிகளை பார்த்ததால் தேவபுத்திராகிய தூதர்கள் ஏகமாய் கெம்பீரித்தார்கள். இன்னும் வேறு வகையான சிருஷ்டிகளை, மனுக்குலத்தை சிருஷ்டிக்க நேரம் வந்தபோது, தேவன் லோகாஸ் மூலமாக தமது சாயலின்படியும் ரூபத்தின்படியும் சிருஷ்டித்தார். மேலும் மனித சிருஷ்டிப்பை அவர் நல்லது என்று கண்டதாக அறிவித்தார்.

முதல் மனிதனின் சிருஷ்டிப்பைக் குறித்து எட்டாம் சங்கீதம் விளக்குகிறதாவது: “நீர் அவனை தேவ தூதரிலும் சற்று சிறிய வனாக்கினர்; மகிழ்மயினாலும் கனத்தினாலும் முழு கூடினர். உம்முடைய கருத்தின் கிரியைகளின் மேல் நீர் அவனுக்கு ஆளுகை தந்து, சகலத்தையும் அவனுடைய பாதங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தினர். ஆடுமாடுகளைல்லாவற்றையும், காட்டு மிருகங்களையும், ஆகாயத்து பறவைகளையும், சமுத்திரத்து மச்சங்களையும், கடலில் சஞ்சிரிக்கிறவைகளையும் அவனுடைய பாதங்களுக்கு கீழ்ப்படுத்தினர்.” இவைகளைல்லாவற்றிற்கும் ஆதாம் தலைவனாக, ராஜாவாக இருந்தான். தூதர்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகினான். தூதர்கள் எதற்கும் மேலாக வைக்கப்படவில்லை. தேவனே அனைத்திற்கும் ராஜாவாக இருக்கிறார். ஆதாமும் லோகாஸும் ஏதோ ஒன்றின்மேல், ஏதோ ஒருவகையில் மேலாக வைக்கப்பட்டார்கள்.

தேவன் மனிதனை உண்டாக்கியபோது, தம்மைப்போலவே ஆளுகை உடையவனாக சிருஷ்டித்தார். தூதர்களை தேவன் சிருஷ்டித்தபோது, அவர்களை பல்வேறு வகைகளில் வெளிப்படுத்தினார். (கேரூபீன்கள், சேராபீன்கள் மற்றும் தாழந்த நிலையிலுள்ள தூதர்கள்) மனிதனை உண்டாக்கியபோது, அவன் தேவ சாயலில் உண்டாக்கப்பட்டான். தேவன் மாம்சத்தில் வெளிப்படார். ஆனால் தற்போது விழுந்துபோன மாம்சத்தில் தேவன் வெளிப்படார் என்று நாம் கூற முடியாது. தேவனுடைய உண்மையான சாயல் பாவத்தில் அழிக்கப்படுவிடதු. பாவம் மற்றும் மரணத்தின் ஆளுகையால் தேவனுடைய சாயலின் சுவடு ஒரு குறிப்பிடத் அளவுக்கு அழிந்துவிடதු என்று வேதவாக்கியங்கள் தெளிவாக காண்டிக்கின்றன.

ஆதாம் தேவனுடைய மகன் என்று அழைக்கப்பட்டார். ஏனெனில் அவர் தேவனுடன் உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் இருந்தார்; ஆனால் அவர் ஒரு பாவியான பொழுது இந்த உறவை அவர் இழந்துவிட்டார். யூதர்களில் யாரும் தேவனுடைய பிள்ளையாக இருக்கவில்லை. ஆபிரகாம் தேவனுடைய நண்பன் என்று அழைக்கப்பட்டார். தேவன் ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு, தீர்க்கதுரிசிகள் மற்றும் இஸ்ரயேலில் இருந்த மற்றவர்களையும் அங்கீரித்து, பெரிய ஆசீர்வாதம் அவர்களுடையது என்று குறிப்பிட்டிருந்தாலும், அவர்கள் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக கருதப்படமுடியவில்லை. தேவன் ஆபிரகாமுடன் பேசும்போது, எனது நண்பனே, நான் உண்ணுடன் உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்துவேன். “உன் சந்ததிக்குள் பூமியிலுள்ள சகல ஜாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படும்” என்று கூறினார்.

ஆனால் ஆபிரகாமின் மகா மெய்யான சந்ததி வரும்வரை எல்லாம் காத்திருக்க வேண்டும். மெய்யான ஆபிரகாமின் சந்ததியாகிய, மீப்பராகிய இவர் எப்படி வருவார் என்பதற்கு நமக்கு பதிவுகள் இருக்கிறது. லோகாஸ் எப்படி மாம்சமாக்கப்பட்டு, மனுஷருக்குள்ளே வாசம் பண்ணினார் என்று விவாதித்த பிறகு, பரிசுத் த யோவான், இயேசு பிதாவானவரின் ஒரே பேறான குமாரன் என்கிற மகிழ்மையையும் முழு கிருபையையும் முழு சுத்தியத்தையும் பெற்றிருந்தார் என்று அறிவிக்கிறார். தேவன் மாம்சத்தில் வெளிப்படார் என்பதில் இதுவே எல்லாவற்றிற்கும் மேலான வழியாக இருந்தது.

தாழந்த விலங்கினங்கள் ஆதாமை பார்த்தபோது, அவைகளுக்கான கிடைக்கக்கூடக் கிறந்த தேவனுடைய பிரதிநிதியை கண்டன. இதற்கும் மேலாக தேவனுடைய ரூபத்தின்படி மாம்சத்திலே உண்டாக்கப்படமுடியவிடு. தமது குமாரனை உலகிற்கு அனுப்ப தேவனுக்கு நேரம் வந்தபோது, மனிதனின் மீப்பராக இருக்கக்கூடிய பெரிய சுலுகையை அவருக்கு முன் வைத்தார். அவர் மாம்சமாக்கப்பட்டபோது, அவரை பார்த்தவர்கள் பிதாவானவரின் ஒரே பேறானவருடைய மகிழ்மையைக் கண்டார்கள். யாராவது அவரை பார்த்தபோது, பார்க்க சாத்தியப்படுவதில் அதிக படச அளவுக்கு பிதாவானவரை பார்த்தார்கள்.

தேவன் மோசேயிடம் கூறியதாவது: “எந்த மனிதனும் என் முகத்தை பார்த்து உயிரோடிருக்க முடியாது.” தர்சு பட்டணத்தானாகிய சவுல் மகிழ்மைதெந்த இயேசுவின் ஒரு கண சிறு ஓளிக்கீற்றை மட்டுமே பார்த்தான். முழு மகிழ்மையையும் பார்த்திருந்தால் சவுல் உயிரோடிருக்கிறுக்க மாடான். இயேசு பிதாவானவரின் தற்சொருபமாயிருந்தார். தேவனைப் பார்த்து யாரும் உயிரோடு இருக்க முடியாததைப் போல மகிழ்மையைடந்த இயேசுவைப் பார்த்தும் உயிரோடிருக்க முடியாது.

தேவன் பிரபுக்களில் வெளிப்பட்டார்

மனிதருக்குள்ளே கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும் போது, பூமிக்குரிய பிரதிநிதிகள் இருப்பார்கள். இவர்கள் மூலமாக மேசியா ஆபிர வருட யுகத்தில் மனுக்குலத்தை ஆளுகை செய்து உயர்த்துவார். இப்படிப்பட்ட ஒரு ஏற்பாட்டை தேவன் செய்திருக்கிறார். ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு மற்றும் மற்ற பழைய ஏற்பாட்டு கால பாத்திரிகள் (Ancient worthies) சேர்ந்த இப்படிப்பட்ட ஒரு வகுப்பாரை தயார்படுத்தியிருந்தார். இவர்கள் மனித பூணத்திற்கு எழுப்பப்படுவதற்கு பாத்திரவான்களாக கருதப்படுகின்றனர். அவர்களுது உயிர்த்துவதுமல்ல எந்துவித சுபாவ மாற்றத்தையும் பெற்றாட்டார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் பரிசுத் த ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்படவில்லை. நமது கர்த்தர் யோர்தானில் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டதை தவிர பெந்துகொள்கே நாள் வரை யாரும் ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்படவில்லை. “இயேசு இன்னும் மகிழ்மைப்படாதிருந்தபடியினால் பரிசுத் த ஆவி இன்னும் அருளப்படவில்லை.” ஆகையால் அந்த பழைய ஏற்பாட்டு கால பாத்திரிகள் தேவனை

இருப்பதை நீ பார்க்கவில்லையா?

ஆனால் இந்த சோதனைகளில் இயேசு வெற்றிக்கொண்டார். இனி அவரை சோதிப்பது பிரயோஜனமில்லை என்று சாத்தான் நினைக்கிற அளவுக்கு வெற்றி முழுமையாக இருந்தது. இயேசு பசியாயிருக்கும்போதே அவரை அசைக்க முடியவில்லை என்றால், இனி அவரை சோதிப்பதில் எந்த பிரயோஜனமும் இருக்காது என்று சாத்தான் நினைத்தான். ஆகையால் அதன்பிறகு அவன் எந்த முயற்சியும் எடுக்கவில்லை என்று வேதம் கூறுகிறது.

அவதாரக் கொள்கை வேதத்தீர்க்கு கிரைவானதல்ல

இதற்கு பிறகு இயேசு நன்மை செய்யவும், வியாதியஸ்தர்களை சொல்தும் பண்ணவும் ஜனங்களுக்கு போதிக்கவும் சென்றார். எல்லாம் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு இசைவாக இருந்தது. பிதாவானவர் மாம்சீக சரீரத்தில் அவதாரம் எடுத்திருந்தால், அவரால் அவருடைய சித்தத்தை இவ்வளவு சிறப்பாக செய்திருக்க முடியாது. ஆனால் இயேசு அவதாரம் எடுக்கவில்லை. நமது கர்த்தரின் அவதாரக் கொள்கை வேத ஆராய்ச்சி இல்லாத இருண்ட காலத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கொள்கையாகும். ஏனெனில் அவர் தம்மைத் தாமே தாழ்த்தி மனிதனாகி, “மரணபரியந்தமும், அதாவது சிலுவை மரணபரியந்தமும் கீழ்ப்படிந்தவரானார். ஆதலால் தேவன் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவரை உயர்த்தி, இயேசுவின் நாமத்தில் வானோர், புதலத்தோர் பூமியின் கீழானோருடைய முழுங்கால் யாவும் முடங்கும் படிக்கும், பிதாவாகிய தேவனுக்கு மகிழையாக இயேசு கிறிஸ்து கர்த்தரென்று நாவுகள் யாவும் அறிக்கை பண்ணும்படிக்கும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலான நாமத்தை அவருக்கு தந்தருளினார்.” (பிலிப்பியர் 2:8-11)